Ankenævnet for Forsikring

Den 3. november 2014 blev i sag nr. 85889:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Nykredit Forsikring A/S
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i Nykredit Forsikring A/S. Hun klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til en ankesag i 2. instans.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at ankesagen ikke var anlagt med rimelig grund, og at klageren og hendes advokat ikke kunne antage, at forhåndstilsagnet om retshjælpsdækning i underinstansen også gjaldt appelinstansen.

Det fremgår af sagen, at klageren den 3/4 2009 anmeldte sin bil, en Citröen C3, årgang 2008, stjålet til politiet. Selskabet afviste at yde forsikringsdækning, bl.a. med henvisning til, at bilen havde fabriksmonteret startspærre, og at klageren stadig var i besiddelse af begge sæt nøgler. Selskabet anførte, at klageren ikke havde sandsynliggjort, at der var sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Klageren klagede til Ankenævnet for Forsikring, sagsnr. 78.732. Nævnet afviste den 22/8 2011 at afgøre sagen, jf. § 4 i nævnets vedtægter, idet nævnet fandt, at der til sagens afgørelse krævedes en nærmere bevisførelse vedrørende den anmeldte forsikringsbegivenhed.

Ved brev af 13/9 2011 gav selskabet herefter forhåndstilsagn til, at sagen kunne indbringes for retten. Den 29/3 2012 blev der afsagt dom ved Retten i …, hvor klageren tabte sagen. Sagen blev anket til Vestre Landsret, hvor klageren tabte sagen ved dom af 18/3 2013.

Selskabet har dækket klagerens omkostninger vedrørende sagens behandling i byretten. Tvisten mellem klageren og selskabet vedrører derfor, om selskabet tillige skal yde retshjælpsdækning til ankesagen.

Af klageskemaet modtaget af nævnet den 3/3 2014 fremgår:

> ”Der har gennem en årrække været ført en sag om erstatningsdækning vedrørende tyveri af [klagerens] bil.
>
> Nykredit Forsikring har ydet retshjælpsdækning for førelse af sagen for byretten, og der blev den 29. marts 2012 afsagt dom.
>
> Den 1. april 2012 fremsendte [klagerens] advokat en retshjælpsansøgning til Nykredit Forsikring for dækning af omkostninger til førelse af sagen i 2. instans.
>
> Inden ankefristen på 4 uger er forløbet, ankes dommen til Vestre Landsret.
>
> Nykredit Forsikring A/S fremsender den 29. maj 2012 et afslag på retshjælpsdækning til sagen i 2. instans.
>
> [Klagerens] advokat gør den 27. juni 2013 Nykredit Forsikring opmærksom på, at afslaget er modtaget efter ankefristen på 4 uger, og da man intet havde hørt i mellemtiden, havde man anket i fuld tiltro til, at der vil blive meddelt retshjælpstilsagn til 2. instans.
>
> Efter Vestre Landsret afsagde dom deri 18. marts 2013, fremsendte [klagerens] advokat to skrivelser hhv. den 3. april og 2. maj 2013 til Nykredit Forsikring, hvori det gøres gældende, at Nykredit Forsikring skal dække omkostningerne for 2. instans.
>
> Pr. den 21. maj 2013 giver Nykredit Forsikring afslag på retshjælpsdækning for omkostningerne i 2. instans.
>
> **Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?**
> Nykredit Forsikring skal dække [klagerens] omkostninger (op til maksimumsbeløbet i retshjælpsforsikringen) vedrørende sagen i Vestre Landsret.”

I brev af 24/4 2014 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

> **”Vores vurdering**
>
> …
> Den 13. september 2011 meddelte vores retshjælpsafdeling forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til byretsbehandlingen, eftersom vi på baggrund af Ankenævnet for Forsikrings

kendelse nr. 78.732 fandt, at tvistspørgsmålet med rimelighed kunne føres ved domstolene. Klager tabte sagen ved Retten i …'s dom af 29. marts 2012, som stadfæstet ved Vestre Landsrets dom af 18. marts 2013. Klager gør nu gældende, at forhåndstilsagnet om retshjælp angående sagen i første instans kan udstrækkes til ankesagen - om ikke andet pga. manglende tilbagemelding inden ankefristens udløb.

Retshjælpsdækning gives, hvor en tvist med rimelighed kan danne grundlag for et civilt søgsmål, jf. retshjælpsbetingelserne § 2, stk. 2. Forsikringsselskabet har i medfør af retshjælpsbetingelserne § 2, stk. 3, ret og pligt til at vurdere sagens rimelighed.

Som redegjort for i vores brev af 29. maj 2012, ville klagers advokat fremføre to nye vidner i ankesagen til støtte for klagers påstand. Vi bemærker, at disse to (af klager bekendte) vidner kunne være ført ved byretssagen, men at klagers advokat ikke valgte således. Derudover vurderer vi på baggrund af byrettens dom, at den nye vidneførelse ikke ville medføre et andet resultat. Under henvisning til byrettens dom om manglende bevisførelse for klagers påstand, finder vi det ikke godtgjort, at klager fik sin bil stjålet som påberåbt, og vi finder derfor ikke, at der var en rimelig grund til at føre ankesagen. Dette bestyrkes efter vores opfattelse af, at klager ikke fik medhold i ankesagen, jf. Vestre Landsrets dom af 18. marts 2013.

Forsikringsselskabet har ret til at foretage en ny rimelighedsvurdering før en eventuel ankesag, jf. Michael S. Wiisbye: Retshjælpsforsikringen, 1995, s. 95 og 269f. Rimelighedsvurderingen er konkret, eftersom rimeligheden i at føre en sag kan ændre sig efter, at underinstansen har truffet afgørelse. Et forhåndstilsagn om retshjælpsdækning er begrænset til den instans, der søges retshjælpsdækning til, og det kan ikke udstrækkes til at gælde en højere instans. At vi på baggrund af Ankenævnets kendelse nr. 78.732 fandt, at tvisten opfyldte retshjælpsdækningens rimelighedskriterium i byretssagen, medfører derfor ikke automatisk, at kriteriet er opfyldt ved højere instanser. Vi ifalder altså ikke en pligt til at yde retshjælpsdækning til førelse af ankesag, når vi svarer efter ankefristens udløb, selvom der tidligere er givet forhåndstilsagn til førelse af sag ved underinstans.

Der kræves en udtrykkelig positiv tilkendegivelse, førend der foreligger et forhåndstilsagn om retshjælpsdækning. Vi har ikke stiltiende eller i øvrigt ved passivitet givet (eller forpligtet os til at give) forhåndstilsagn til ankesagen pga. manglende tilbagemelding inden ankefristens udløb - se eksempelvis Ankenævnskendelse nr. 44.505. Eftersom sagen var tabt i underinstansen, havde klager derfor ikke grundlag for at præsumere, at vi fortsat fandt rimelighedskriteriet opfyldt.

Vi skal således fastholde, dels at ankesagen ikke opfyldte retshjælpsbetingelsernes krav om, at sagen kunne føres med rimelig grund, dels at klager og dennes advokat ikke kunne antage, at vores forhåndstilsagn om retshjælpsdækning i underinstansen ligeså gjaldt appelinstansen - ej heller selvom klagers advokat først modtog vores afvisning for dækning af ankesagen efter ankefristens udløb."

Klagerens advokat har i brev af 1/5 2014 til nævnet bemærket følgende:

"Klagers advokat fremsendte allerede byrettens dom til indklagede forsikringsselskab to dage efter afsigelsen af dommen. Indklagede forsikringsselskab blev gjort udtrykkelig opmærksom på, at klager ønskede at anke sagen.

Indklagede selskab havde dermed rimelig tid til at vurdere sagen, og vurdere om der var tilstrækkelige forhold til, at retshjælpsdækning kunne tiltrædes i anken, inden ankefristen var udløbet. Ved at vente til efter ankefristens udløb, har indklagede selskab bevirket, at klager

har anket byretsdommen i den forventning, at der tillige vil blive givet tilsagn om retshjælpsdækning for Landsretten.

Indklagede selskab har henvist til ankenævnskendelse nr. 44.505, der imidlertid er konkret begrundet, idet nævnets afgørelse specielt er afsat på baggrund af den byretsdom, som blev anket."

Hertil har selskabet i brev af 22/5 2014 til nævnet anført:

"Vi fastholder, at et forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til førelse af sag ved underinstansen ikke automatisk indebærer retshjælpsdækning til sagens førelse for ankeinstansen.

Til ankesagen skulle der foretages en ny vurdering af, om retshjælpsbetingelserne var opfyldt, jf. vores svarskrift af 24. april 2014. Vi har ikke stiltiende eller ved passivitet forpligtet os til at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning pga. manglende tilbagemelding inden ankefristens udløb. At klager tilkendegav et ønske om anke medfører ikke, at klager kan siges at have en berettiget forventning om retshjælpsdækning af ankesagen, fordi vi ikke udtrykkeligt afviste dækning inden ankefristens udløb.

Med henvisning til vores svarskrift af 24. april 2014 skal vi hermed fortsat fastholde, at retshjælpsbetingelserne ikke var opfyldt ved ankesagen, og at klager ikke kunne antage, at forhåndstilsagn om retshjælpsdækning ved sagens førelse for underinstansen automatisk omfattede ankesagen, fordi vi ikke gav tilbagemelding inden ankefristens udløb."

I dom af 29/3 2012 fra retten hedder det bl.a.:

"Rettens begrundelse og afgørelse

…

Der er ikke fundet spor eller andet, der understøtter, at bilen skulle være stjålen, eller at dette skulle være sket i det af sagsøgeren angivne tidsrum.

Retten finder på den anførte baggrund sammenholdt med de foreliggende tekniske oplysninger om startspærre og mulighederne for at stjæle bilen med startspærre ikke, at sagsøgeren har sandsynliggjort, at bilen er bortkommet ved tyveri."

Klagerens advokat anmodede ved brev af 30/3 2012 til selskabet om retshjælpsdækning til en appelsag. Selskabet afviste ved brev af 29/5 2012 til klagerens advokat at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning og anførte bl.a.:

"Efter en gennemgang af det fremsendte materiale finder vi, at ankesagen ikke kan føres med rimelig grund, hvorfor Deres klients anmodning om forhåndstilsagn om retshjælpsdækning ikke kan imødekommes, jf. forsikringsbetingelser for retshjælpsforsikring § 2, stk. 3 og § 5, stk. 1.

Vores begrundelse

VI har noteret, at Deres klient har tabt sagen i byretten med henvisning til, at der ikke er ført tilstrækkeligt bevis for, at Deres klients bil forsvandt ved et dækningsberettigende tyveri.

Retten har ved sin afgørelse lagt vægt på både oplysningerne om bilens placering samt de tekniske oplysninger om startspærre og mulighederne for at stjæle biler med en sådan.

De har anført, at De for landsretten vil føre to nye vidner, som skal støtte Deres klient.

På baggrund af rettens begrundelse, er det vores vurdering at denne vidneførelse, som består af Deres klients to bekendte, der ikke har været inddraget under sagens behandling ved byretten, ikke vil være tilstrækkeligt til, at landsretten vil nå frem til et andet resultat end byretten."

I brev af 27/6 2012 fra klagerens advokat til selskabet hedder det bl.a.:

"Som det fremgik af mit brev af 1. april 2012, så blev dommen i 1. instans afsagt den 29. marts 2012, hvorfor ankefristen udløb 4 uger efter. Da vi ikke har hørt fra dig i mellemtiden, har vi selvsagt anket i fuld tiltro til, at I også ville meddele retshjælpstilsagn til landsretssagen, som nu er berammet til foretagelse den 7. januar 2013."

Hertil har selskabet i brev af 1/10 2012 til klagerens advokat bl.a. bemærket:

"Efter en gennemgang af det fremsendte materiale skal vi meddele, at i Deres brev har anført skadenummeret til kaskoskaden, hvorfor Deres brev først nu er kommet til retshjælpsafdelingen.

Af denne årsag har vi først nu mulighed for at besvare Deres henvendelse.

Vi har noteret Deres oplysning om, at sagen er anket.

Det er vores opfattelse, at det forhold, at vi ikke inden ankefristens udløb havde besvaret Deres henvendelse, ikke betyder, at vi er forpligtet til at meddele tilsagn om retshjælpsdækning til ankesagen.

Vi bemærker, at vi også i forbindelse med vurdering af spørgsmål om retshjælpsdækning til en ankesag, har både en ret og pligt til at vurdere en sags rimelighed, jf. § 2, stk. 3 og § 5, stk. 1 i betingelserne for retshjælpsforsikring.

På baggrund af det foreliggende materiale må vi fastholde vores vurdering af sagen, som den fremgik i vort brev af 29. maj 2012."

Ved dom af 18/3 2013 stadfæstede Vestre Landsret byrettens dom.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?

…

2. Ved tvister forstås konkrete aktuelle konflikter, som med rimelighed kan danne grundlag for et civilretligt søgsmål.

3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.

…

§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?
1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Det er nævnets opfattelse og i overensstemmelse med nævnets praksis, at et forhåndstilsagn om retshjælpsdækning som udgangspunkt kun må anses for bindende med hensyn til sagens førelse i én instans. Selskabets forhåndstilsagn om retshjælpsdækning vil i tråd hermed som udgangspunkt også kun tage stilling til, om der kan bevilliges dækning til de retsskridt, der er ansøgt om.

Nævnet finder, at selskabet inden udløbet af 4 ugers fristen burde have taget stilling til spørgsmålet om retshjælpsdækning til ankesagen. Uanset dette finder nævnet dog, at selskabet ikke ved sin sagsbehandling eller i øvrigt har bibragt klageren en berettiget forventning om, at hun kunne opnå retshjælpsdækning til ankesagen, uden at selskabet skulle foretage en fornyet prøvelse af hendes berettigelse hertil og i bekræftende fald give hende meddelelse om tilsagn. Nævnet bemærker herved, at selskabet ved passivitet ikke har udstrakt sit tilsagn til også at omfatte sagens førelse for landsretten.

Efter sin gennemgang af sagen, særligt byrettens dom af 29/3 2012 og det oplyste om grundlaget for anken, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har skønnet, at der ikke var en rimelig udsigt til, at sagen ville få et for klageren gunstigere resultat ved landsretten.

Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til ankesagen. Henset hertil og til sagens udfald ved landsretten kan nævnet herefter ikke pålægge selskabet at yde dækning til ankesagen.

7. 85889

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels